

1. Nebude-li firma v krátkém období vyrábět:
 - a) fixní náklady budou záporné
 - b) fixní náklady budou nulové
 - c) fixní náklady budou kladné
 - d) fixní náklady budou progresivní
 - e) žádná odpověď není správná

2. Míra nezaměstnanosti (v %) se vypočítá jako:
 - a) podíl nezaměstnaných a ekonomicky aktivních obyvatel a to celé násobeno stem
 - b) podíl zaměstnaných a pracovní síly a to celé násobeno stem
 - c) podíl nezaměstnaných a zaměstnaných a to celé násobeno stem
 - d) platí a, b, c, současně
 - e) neplatí žádná z uvedených variant

3. Určete správný vzorec pro jednoduchý multiplikátor
 - a) $1/(1-c)$
 - b) $1/(c-1)$
 - c) $1/(1-t)$
 - d) $c/(1-c)$
 - e) $c/(c-1)$

4. Apreciace domácí měny povede za jinak stejných podmínek v delším období k současnému:
 - a) růstu exportu a poklesu importu
 - b) poklesu exportu a poklesu importu
 - c) poklesu exportu a růstu importu
 - d) růstu exportu a růstu importu
 - e) neplatí ani jedna z uvedených variant

5. Čistý domácí produkt (ČDP) získáme jako HDP minus
 - a) odpisy (amortizace)
 - b) osobní daně
 - c) nepřímé daně
 - d) nerozdělený zisk firem
 - e) úroky

6. Indiferenční křivka:
 - a) je množina kombinací statku X a Y se stejným celkovým užitekem
 - b) se může protínat s jinou indiferenční křivkou při platnosti optima spotřebitele
 - c) může být rostoucí, pokud platí axióm nenasycenosti
 - d) je konkávní vzhledem k počátku
 - e) neplatí ani jedna z uvedených variant

7. Kvantitativní rovnice peněz má tvar:
 - a) $M.V = P.Y$
 - b) $M.P = V.Y$
 - c) $M.Y = V.P$
 - d) $P.V = M.V$
 - e) Ani jedna z uvedených variant není správná

8. Pokud firma vykazuje rostoucí výnosy z variabilního vstupu, pak mezní a průměrné náklady s rostoucím objemem výroby
- rostou
 - klesají
 - nejdříve klesají a pak rostou
 - nejdříve rostou a pak klesají
 - neplatí ani jedna z uvedených variant
9. Monopson je tržní struktura, kdy na trhu existuje
- jen jeden poptávající
 - jen jeden nabízející
 - nabízející má na trhu dominantní postavení
 - je velký počet poptávajících
 - neplatí ani jedna z uvedených variant
10. Který z následujících vztahů může být funkcí poptávky?
- $P = 100 - 4Q$
 - $P = 120 - (6 - Q)$
 - $P = 40 + 2Q$
 - $S = 30 + 2Q$
 - $P = Q + 12$
11. Typická celková produkční funkce má:
- lineární tvar
 - progresivní tvar
 - degresivně progresivní tvar
 - progresivně degresivní tvar
 - degresivní tvar
12. Neočekávaně vysoká inflace zpravidla nejvíce postihuje:
- dlužníky
 - věřitele
 - vlastníky nemovitostí
 - všichni výše uvedení jsou postiženi stejně
 - stejně dlužníky i věřitele
13. Který z nástrojů nepatří mezi „základy moci“ v rukou manažera
- odměňování,
 - postihování,
 - informace,
 - pracovní náplň,
 - vztah jiných lidí k manažerovi.
14. Metoda řízení podle cílů je postavena na principu
- formulace cílů pro všechny podnikové útvary a pracovníky,
 - hierarchie cílů v organizaci a jejich rozepisování směrem dolů,
 - přenesení cílů na nižší a střední úrovně řízení organizace,
 - dohody mezi manažery a jejich podřízenými v oblasti cílů a výkonových norem použitých pro hodnocení,
 - variantní formulace cílů.

15. Plány se zpravidla v organizaci podle návaznosti z časového hlediska dělí na
- bleskové, střednědobé a dlouhodobé,
 - strategické, taktické a operativní,
 - krátkodobé a výhledové,
 - měsíční, roční, střednědobé a dlouhodobě výhledové záměry,
 - operativně závazné, střednědobě variantní a dlouhodobě výhledové.
16. Když manažer uplatňuje direktivní styl vedení lidí
- konzultuje problém s pracovníky a bere v úvahu jejich názor,
 - poskytuje pracovníkům návod, co se má dělat a jak se to má dělat,
 - kontroluje průběh práce a postihuje pracovníky za nedostatky,
 - uplatňuje výkonové normy v systému odměňování,
 - vytváří podmínky pro týmovou práci.
17. Formulace organizačních cílů má význam především pro
- určení způsobu odměňování pracovníků v organizaci,
 - určení směru, kam se mají pracovníci organizace pohybovat a čeho mají dosáhnout,
 - stanovení pravidel pro spolupráci mezi organizačními útvary,
 - formulaci podnikové kultury a způsobu komunikace mezi pracovníky,
 - pro výběr vhodných pracovníků.
18. Rozhodování, které probíhá na různých úrovních řízení organizací má stránky
- subjektivní a objektivní,
 - časovou, logickou a diametrální,
 - sociální, motivační a stimulační,
 - formální a neformální,
 - meritorní (věcnou) a formálně logickou (procedurální).
19. K základním typům rozhodovacích problémů patří
- krátkodobé a dlouhodobé rozhodovací problémy,
 - specifické a obecné rozhodovací problémy,
 - manažerské a rutinní rozhodovací problémy,
 - dobře a špatně strukturované rozhodovací problémy,
 - lineární a stochastické rozhodovací problémy.
20. Kompetence manažera vyjadřuje
- schopnost vést podřízené pracovníky,
 - rozsah jeho pravomocí daný postavením v organizaci,
 - jeho postavení v organizaci,
 - způsobilost úspěšně vykonávat příslušné pracovní činnosti,
 - způsob kontroly, kterou manažer je povinen vykonávat.